

Mythologia, Venise, 1567 - X [119] : De Oreste

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[125\] : De Oreste](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 02 : De Oreste](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[125\] : D'Oreste](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[125\] : D'Oreste](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [119] : De Oreste, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1057>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 304v°-305r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Oreste](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiae

sum prope innumerabilem. Quod semper aum calorem illa cupiat. quod
caelo vndeque tegitur. quod altera pars semper solis lumine illustratur. cu
alere vicissim noctem habeat. Deinde ostendebant terram fieri feracem agri
colarum industris. vbi celi clementia aliquantulum dehuc est. Alii ad lunam
congressus cum sole & ad totam naturam lunam fabulam traduxerunt qui di
cunt in planetarum congressibus subea aut nebulas gigni. die tertio deinde
ferre semper a coniunctione cornutam exire. omnibus aliis Hellis esse infe
riorem. Mox sole lumen & vires impatiens illa omniū Hellarum vires exu
perat; cuius vires magis conspicuæ sunt in humanis corporibus. quas exer
cer lunam cum aliquantulum extreuerit. Cum vero luna velocissima sit omni
um planetarum. hingitur orbem terrarum peragrasse. cum eadem modo ad
meriditatem. modo ad septentrionem declinet a signifero circulo.

Ethicæ.

Io anima dicitur imputorum hominum. quæ ē caelo in hoc corpus tene
brarum & caliginis plenum delapsa est: mox in bellum vertitur. neque cu
pit diuinatatem aut immortalitatem speculari. Illa donatur Iunoni ita cō
uera. tanquam opum desiderio; Argi vero oculi sunt libidines. astius con
scientia. ille insulus. etrumque pretericarum recordatio: hic facit ut exagita
ti. animi molestias nos errasse sentiamus. & pristinam hominum formam re
sumamus. ac Di immortales denique per sanctitatem virtutis & innocentiam.
& iustitiam. & humanitatem in omnes vitos bonos efficiamus. si Deus opti
mus hunc astium nobis immittere voluerit. quod ut faciat assidue rogan
dus est.

De Vestâ.

CVM vellent significare terram esse tanquam mundi stabilimentum ac
firmamentum corporum naturalium. vnde omnia quæ nascerentur initium
capere. Vestam omnium Deorum matrem appellavunt; quam obrem om
nium sacrificiorum primis illi prime obtulerunt. quod autem omnia ele
menta Deorum nominibus appellarentur. iam explicatum est.

De Vlysse.

VLYSSEM autem. tanquam effigiem & picturam in qua cerneretur
humanæ virtutis perturbationes. introduceunt antiqui. nam cū ex altera par
te difficultates & labores. ex altera voluptates ac suauitates nos circumfillat.
sicuri dictum est cum de Scylla loqueremur. Is deum solus sapiens exilli
mandus est. qui ab utrisque se cum somma laude. omnimumque hominum ad
missione explicauerit. Per Vlyssem igitur figura prosperam & adver
sam fortunam. difficultates & suauitates vite sapienter. & cum quadam ani
mi moderatione perfitti oportere significabant.

De Oreste.

ATQUE vt omnibus manifestum est. nihil magis hominum vitam in
ferrare. quam grauissimorum scelerum conscientiam. & suppliciorum expe
ctationem. vitas fuisse assidue fuzias Oresti. qui armata facibus ardentibus
illum

illum semper infestarent memorix prodiderunt. Nihil enim magis molestū est, aut ad peccatum animum concitatus, quam recordatio præteritorum scelerum: nihilq; contra magis confert ad quietem & animi tranquillitatem, quam integratatis & innocentiz opinio.

De Chimera.

PER Chimerez autem fabulam naturam fluviorum & torrentum præcipue significarunt; qui ob imbras hybernos, aquarumque copiam, perpetuo propè violentoque cursu delabuntur, suntque tanquam leones indomiti & effruges, cum vero proxima quaque carpant, similes capris habent fure. ac cū sinuosis & reflexis lxpis alveis ferantur in morem viperarum, dicti sunt extremam partem habere serpentum. Hoc monstrum Bellerophontes Pegaso inuestus interemis, qui calor solis per afflictum pluuiarum copiam non ita frequenter cogi patitur, quare torrentes exiccantur. At Ethice.

Per hanc eandem fabulam nos antiqui ab ita omnium monstrorum turpisima, proposita ita turpitudine eius reuocabant. nam furibundos illos facit, qui illi motui animi exagitantur; oculosq; rubro colore perfondit, quare flammas expirare Chimera dicta est. nullum est vitium magis vel honori, vel vita mortalium, vel facultatibus infestum, quam ira, quæ omnia uno tempore euerit, nisi ratio illi moderetur. qui sine huic vicio dediti, non minus à nostra consuetudine auertendū sunt ac deuitandi, quam teterimi & maxime pernitionis serpentes.

De Bellerophonte.

FINIX E R V N T prætetez Bellerophontem humorem esse motu solis eleuatum, quoniam aere vi solis humectato pars levior sursum elata paulo post deorum demittitur, atque cogitur. cum vero pars subtilior ad ignis regionem feratur, pars illa grauior a foco deorum demittitur, quare à Pegaso deiectus fuit Bellerophon. alii hoc ad totam elementorum naturam, circularemque motum generationis transiulerunt. At Ethice.

Sapienter esse humanam vitam transfigurabant; quia neq; aduersis nimis tristari, neque felicibus rebus nimis gloriari opus est; quibus omnibus adhibenda est animi moderatio, & diuina clementia non minus in prosperis quam in aduersis imploranda. qui enim per felicitatem Deum sibi conciliat, si quis aduersi posita contingat, eum iam placatum & adiutorem consequetur. At q; nimium felicitate rerum præsentium celeratur, neque moderatione ut cognovet, ille ab omnium scelere, omnisiq; arrogante vindice Deo de summa felicitate deicitur.

De Rhea.

A D exprimendam vero terræ naturam, multa fuerunt ab antiquis de Rhea, deinceps eius sacrificiorum ritibus memorix prodita. est autem Rhea via terræ, que ad rerum generationem pertransiatque lora quæ ferti & æris ponderibus rotam pulsabunt, hanc ventis, & imbris, & grandine, & omnibus quæ de cælo decidunt pulsari significabant. Hzc dicta est in aere pen

H b h h dere,